

מכתב כללי

ב"ה, ראשון דסליחות, ה'תשי"ג
ברוקלין, נ.י.

אל אחינו ואחיותינו, בני ובנות ישראל,
די בכל אתר ואתר,
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי לכל אחינו ואחיותינו בני ובנות ישראל כאשר הם שם, ברכת כתיבה וחתימה טובה.

ראש השנה, ראש ותחילת השנה החדשה — שנת ה' אלפים תשי"ד לבריאת העולם — הנה, כידוע, אין זמנו וקביעותו ביום ראשון למעשה בראשית, אלא ביום ברוא אלקים אדם על הארץ. והגם אשר כל חלקי הבריאה — דומם, צומח, חי — קדמו לאדם, כמסופר בתורה, בכל זאת עושים אנו זכרון לבריאה דוקא ביום בריאת האדם. ביום זה דוקא מתחילה תקופה חדשה לכל התבל כולו — חי, צומח ודומם בכלל, וביום זה אנו אומרים: "זה היום תחילת מעשיך"!

מכאן הוראה ומוסר השכל לכל אחד ואחת מאתנו, להתבונן ולהסתכל בו, ובפרט בימי חשבון הנפש אלו:

השמים והארץ וכל צבאם באים לתכליתם וצביונם רק — כשנברא האדם, תכלית הבריאה.

האדם הוא עולם קטן. כמו בכללות הבריאה, כן באדם עצמו ישנן כל המדרגות — דומם צומח, חי ומדבר. במשך ימי חייו עובר האדם

זה היום: ראה ר"ן לר"ה טז, א. חדאייג מהרש"א שם כז, א. ד"ה זה היום ה'תשי"ד (לכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נב"מ זי"ע).

עולם קטן: תנחומא פקודי ג. ת"ז סט (ק, ב). וראה אדר"י פלי"א. תורה אור (לרבנו הזקן) פ' בראשית ד"ה להבין הטעם שנשתנה.

נדפסה באג"ק ח"ז אגרת ב'רלט. לקו"ש ח"ט ע' 412. מכתב דומה נכתב גם באידיש ונדפס באגרות-קודש שם אגרת ב'רלח. לקו"ש שם ע' 410.

מדרגא לדרגא. בתחילה הוא במדריגת דומם, אח"כ — במדריגת צומח, במדריגת חי, ולאחרונה, כשעומד על דעתו ושכלו והרוחניות שלו מגיע הוא למדריגת אדם. אבל גם אז, כשמגיע למעלת אדם, הנה באורח חייו ומעשיו ג"כ ישנן כל מדריגות אלו. חלק מזמנו — משתווה הוא לדומם, כמה שעות ביום — פעולותיו בדוגמת פעולות הצומח והחי. וחלק ממעשיו מעיד על מעלת האדם, נברא שכלי ורוחני, גוף ונשמה שהיא חלק אלקה ממעל ממש.

ראש השנה מלמדנו: תחילה וראש כל הבריאה — הוא האדם. רק כשנברא אדם הראשון, אשר תיכף לבריאתו הודיע והכריז לכל: "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו", ופעל זה בהם, ועל ידי זה עשה את העולם ומלואו מקדש ומשכן לשכינתו ית', אז נתמלאה הכוונה והתכלית של הבריאה, ואז הוא — ראש השנה, ראש לתקופה חדשה.

וכן הוא גם בחייו של כל אחד ואחת: עצם האדם בא לידי ביטוי רק אז — כאשר האדם אשר בו משפיע ומחדיר את חלק החי, חלק הצומח וחלק הדומם שלו. יתר על כן: רק כאשר גם חלקי חייו ופעולותיו שבהם משתווה לחי, צומח ואפילו דומם, מזככם מגבי' אותם ומקדשם עד שגם הם חדורים ורוחניות וקדושה, אז רק אז הוא אדם באמת, נברא אשר כולו אומר: "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו", על ידי אורח חיים בדרך התורה והמצוה אשר ה' עושנו נתן לנו, ואשר ביכלתו ותכלית בריאתו היא לפעול אשר כל הבריאה תכריז: "ה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך לעולם ועד!".

בברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
בגשמיות וברוחניות,

מנחם שניאורסאהן

הודיע והכריז: זהר ח"א רכ"א, ב. פדר"א פי"א. פיה"מ סוף תמיד.

ואפילו דומם: ראה משנה ספ"ב דב"ק.

מלך, מלך, ימלוך: ראה ילקוט שה"ש תתקפ"ז: קשרתם כתר מלכות כו' ובפיה"מ להצ"צ

ר"ז, א [אוה"י"ת סודר (תפלה) ע' פז]: כנגד מלכיות, זכרונות, שופרות.